

Militært personell har rett til å skyte på våre baner

Fra tid til annen kommer det tilbakemeldinger fra militære mannskaper, som ikke føler seg velkomne på våre baner når de oppsøker det lokale skytterlaget. Slik skal det ikke være, for dette er i stedet skyttere vi skal ta imot med åpne armer! Her må alle med kjennskap til DFS historien, vår formålsparagraf, og om hvem som er våre bevilgende myndigheter, bidra med faktaopplysninger og holdningsskapende informasjon til disse skytterlagene. I denne artikkelen skal vi se litt mer på bakgrunnen for dette, og hvorfor dette er så viktig.

Alt militært personell er gitt rett til å delta i alle våre aktiviteter. Dette er nedfelt i DFS' grunnregler, som er vedtatt av Stortinget. Her finner vi også den avgjørende hjemmelen for at vi hvert år kan søke Forsvarsdepartementet om økonomisk støtte til organisasjonens drift. Mange husker tilbake til 2002, da Regjeringen uten forvarsel foreslo å fjerne driftsstøtten til DFS. Dette ble en skikkelig påminnelse, der en samlet organisasjon plutselig ble bevisst at støtten fra Staten over Forsvarsbudsjettet var helt avgjørende for vår eksistens. I dag er statstilskuddet på vel 30 millioner kroner! Det er denne støtten som gjør oss i stand til å drive organisasjonen med bidrag til lokal skytebanebygging, arrangere landsskytterstevnet, drive et

aktivt rekrutterings- og ungdomsarbeid, sørge for opplæring og oppfølging av de tillitsvalgte, yte støtte og bidrag til aktiviteter, finansiere administrasjon osv. Det er utenkelig å se for seg et DFS, slik vi kjenner det i dag, uten statlig støtte! Det er ingen automatikk i at vi vil motta støtte i årene framover, og i hvert fall ikke om vi ikke gjør oss fortjent til det!

Det er derfor foruroligende at vi ikke er mer påpasselig med hvordan vi opptrer ovenfor militært personell som søker seg inn til våre skytterlag. Hver gang noen fra Forsvaret blir avvist på en av våre baner, er en gang for mye!

Det skal ikke underslås at det er grunn til litt ekstra oppfølging når det dukker opp ukjent militært personell på banen. Dette fordi mange stiller med våpen som på ingen måte er innskutt, og i tillegg kan skyteferdigheten hos enkelte være så dårlig at det lett kan havne skudd så langt ut i skiva at skiveelektronikken blir ødelagt om den sitter utsatt til. Men skiver kan repareres, og den ekstra-jobben er noe vi bare må finne oss i. Det er vel også DFS skyttere og jegere som setter skudd i skiverammeverket! En annen utfordring kan være hylseutkastet på AG3, som er så kraftig at det setter merke i frambygg og støyvegger, men dette kan også forebygges ved å henge opp en duk eller pressenning foran veggen.

Fra skytterhold blir det sett med forundring på hvor mangelfull den grunnleggende skyteferdigheten blant vanlige soldater er. Vanskelig å forstå er det også, for egenferdighet på dette området må jo være kjerneferdigheter for en soldat! Forsvaret har i mange år prioritert nærstridsskyting, og derfor har mye av kunnskapen om grunnleggende skyteferdigheter gått tapt hos befalet som i dag står for trening og skyteopplæring. Dette gir samtidig oss i DFS en unik mulighet til å bidra med det vi kan best, nettopp det å drive grunnleggende skyteutdanning. Men, da må vi først slippe de militære til på våre baner!

Hva er så grunnen til at vi ikke kan nekte militære tilgang? Det er fordi en hver skytebane er bygget med hjemmel i DFS aktiviteter, støttet av Forsvaret. De aller fleste baner er deretter gjennom årene bygget ut eller rustet opp med banebidrag fra DFS, penger som er tildelt oss over Forsvarsbudsjettet. Og ikke minst er organisasjonens overbyggende formål knyttet opp mot Forsvaret og forsvarsevenen, og derfor vil det nærmest være å motarbeide oss selv om vi neker forsvarsets eget personell tilgang. Disse mannskaper som enten frivillig eller pålagt er satt til å tjene vårt land.

Stadig vekk dukker det opp kommentarer fra befalet som ser liten nytte i den

Trond Glidje (foran til venstre) og Engebret Mjøseng er blant landets beste AG3 skyttere. Forhenværende nestleder i Forsvarskomiteén på Stortinget, Signe Øye, jubler med.

Geir Bjerregård gleder seg over å kunne konkurrere med AG3.

støtten DFS mottar. Det er forståelig ut fra en situasjon der befalet til daglig kjenner på kroppen at økonomien i Forsvaret er så anstrengt at investeringer utsettes og trening avlyses. De spør – hva får Forsvaret igjen for 30 millioner kroner, når vi har så sårt bruk for disse pengene selv? Spørsmålet er selvsagt berettiget når man ikke vet! Dette skal vi se mer på i neste tillitsvalgtartikkel, slik at alle vi i DFS har godt med argumenter og faktainformasjon å gi når disse kommentarer igjen dukker opp.

Mange skytterlag har bruksavtaler for sine anlegg med Heimevernet. Dette er

baner som av DFS er prioritert mht støtte og bidrag, slik at bruksområder og sikkerhet skal være på plass og i orden i et utleieforhold med Forsvaret. Retningslinjer for dette, samt mal for avtaler er tilgjengelig på www.dfs.no

I det store og hele blir militært personell tatt godt imot i våre skytterlag, men det dukker fra tid til annen opp "tilfeller" som blir omtalt. Alle slike episoder er uheldig, og kan i sum skade vårt forhold til Forsvaret. Konsekvensen av noen skytterlags ubetenksomhet kan få følger for hele organisasjonen – det er noe vi må huske alle sammen!

En artikkelserie om skytterlagsarbeid

Skytterkontoret ønsker å rette fokus spesielt mot tillitsvalgte og medhjelpere i skytterlag. Det er derfor laget en rekke artikler, som har blitt presentert i Skyttertiden. Hver artikkel tar for seg forskjellige emner. Du finner tidligere trykte artikler på vår hjemmeside, www.dfs.no.

Vi håper artiklene er til hjelp, og ønsker lykke til!

HK 416 er tillatt fra 2010. Våpenet har kortere hylseutkast, og anses av skyttere flest å være betydelig enklere å skyte med enn AG3